

διὰ τὴν πατρίδα τους, ἡ κυρία ἡγουμένη ἐπειδὴ ἀνέθρεψεν ἐκ σπαργάνων τὸ ρηθὲν παιδίον ὡς γνήσιον αὐτῆς τέκνον, καὶ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας ἀνεδέχθη, καὶ θετὸν θυγάτριον ἐποιήσατο, ζητεῖ ἤδη ἀπὸ τοῦς γεννήτορας τῆς παιδός, ἵνα ἐγκαταλείπωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἀναφαίρετον αὐτῆς ἐπίσκεψιν, καὶ συνήθη παραμυθητικὴν συντροφίαν, καὶ ὑπόσχεται πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐξῆς, Αὐν, ὅτι θέλει ἐπισκέπτεται αὐτὸ καὶ προνοεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς θετοῦ ὄντος τέκνου, καὶ ἐρχόμενον εἰς νόμιμον ἡλικίαν, ἐὰν ἀναδεχθῇ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὅτι τοῦ ἀφίνει μετὰ τὸν θάνατόν της ὅλην της τὴν περιουσίαν ὡς γνήσιον αὐτῆς καὶ νόμιμον κληρονόμον, μηδενὸς τῶν συγγενῶν της δυναμένου παρενοχλῆσαι τὸ ρηθὲν ψυχοπαίδι καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον, τὰς αὐτὰς καὶ ἰδίας ὑποσχέσεις καὶ συμφωνίας συνυπόσχεται καὶ ἡ κυρία Παρθενία τοῦ ποτὲ Δημητρίου Δόβελου, ἡ ἐν αὐτῷ τῷ Μονηδρίῳ μονάζουσα πρὸς τὸ ρηθὲν θετὸν θυγάτριον, ὡς συναθρέψασα καὶ συνεπισκεψάμενη αὐτό, καὶ θετὸν θυγάτριον αὐτῆς ποιησαμένης Βον ἂν δὲ ἀποφεύγουσα τὸν μοναχικὸν βίον, ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, αἱ ρηθεῖσαι ἄνω ὑποσχέσεις ἀναιροῦνται, καὶ εἶναι εἰς χρέος τότε νὰ τῆς δώσῃ ὅτι ἤθελε τὴν φωτίσει ὁ ἅγιος Θεός. Ταῦτα συνεφώνησαν ἡ κυρία Παρθενία ἡγουμένη, καὶ Καλογραία κυρία Παρθενία. Δ. Τόβελου μετὰ τῶν γονέων τῆς θυγατροθετηθείσης Μαρίας, καὶ ὁ ἀθετήσας τὰς ρηθείσας συμφωνίας, νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν μὴ ἀθετήσαντα αὐτάς, δύο χιλιάδας γρόσια, καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ διαμένη στερεᾶ καὶ ἀμείνων, ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγράφησαν δύο ἀπαραλλάκτα ἴσα ἐν τῇ Δημοσίῳ Νοταρίᾳ τοῦ ἐδγενοῦς Κυρίου Κωνσταντίνου, Βου Κόκκου καὶ ἐδόθησαν ἑκατέροις, τὸ μὲν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς παιδός, τὸ δὲ πρὸς τὴν κυρίαν ἡγουμένην Παρθενίαν, καὶ καλογραίαν Παρθενίαν, ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν, καὶ ἀξιολύστοι μαρτύρων ...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1805-1910. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά καὶ ἐκκλησιαστικά ἐγγράφα. Ραβνά, Γαλάτιστα (Χαλκιδική).
Γ. Κουκλιάτης, Τὸ ἀρχεῖο τῆς οἰκογένειας Κώττα. Συμβολὴ στὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ Πετροκέρασα (Ραβνά) Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν 19^ο αἰῶνα, Θεσσαλονίκη 2000, σ. 124-163 αρ. 1-40, σ. 165-168 αρ. 42-45, σ. 171-173 αρ. 49-50, σ. 178-183 αρ. 2-7.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΡΑΒΝΩΝ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΣΙΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΚΑΛΥΨΘΟΥΝ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

± 1888-1890 (;)

«Δια του παρόντος Πρακτικού Γράμματος Δύλον Γίνετε ὅτι σήμερον υ υποφενόμενη κατάκη της χώρας Ραβνά εσυμφωνήσαμεν εν μηνά ευχαρίστω Γνώμη διά ανάγκας της χώρας και της σχολῆς διά νά πληρόσομεν ἑκάστος Δια τα ζῶα μας κατὰ τους ἐξῆς ὁρους.
Α. Διά μεν τα Γιδοπρόβατα θα πληρόνομεν ανά ἐν Γρόσι ταμειακόν το κεφάλη εκτός τον νεογνόν.
Β. Διά μεν τα βόδια, Γυλάδια, μουλάρια, ἄλογα, Γαῖδούρια και Γουρούνια ανά τρεία

Γρόσια το κεφάλη τα-μηακόν, τα μεν Γουρούνια θα καταγράφοντε από τρειόν μηνών και επάνω τα δε επήληπτα ζώα από ενός χρόνου και επάνου.

Γ. Διό συνετάχθη το παρόν Πρακτικόν υπό Γεγραμένων παρόλον τον κατήκον και επηβεβαιωμένων παρά του Πανιεροτάτω Αγίω Αρδαμερίου Κυρίω Σωφρονήω. Αρχομένω Διά μεν του τρέχοντος έτους από σύμερον Η καταμέτρησης και η πληρομή διά δε τα επήληπα έτη θα γίνεται η καταμέτρηση σηνάμα και Η πληρομή κατά τήν πρότην Μαΐου. Όστις δε Διστροπήση εις την πληρομήν δικεούτε οι κοινότης δυνάμει του παρόντος ενγράφου να τον ανάγη εις το δικαστήριον, πάσα δε ευθήνη θα είνε εις βάρος του διστροπούντος Διό εις ένδειξιν και ησηχήαν τον κατήκον εκηρόθη το παρόν Πρακτικόν έγγραφον και υποφενόμεθα ...».

694

1806. Δικόγραφα ναυτικής διαφοράς. Μύκονος.

Σ. Μακρυμίχαλος, «Οι “συνήθειες τής θαλάσσης” στις αρχές του 19^{ου} αιώνας. Μία αντιδικία του 1806 μεταξύ δύο καπεταναίων στην “Καντζηλλαρία” τής Μυκόνου», *Παρασμός* 19/2 (1977), σ. 227-233²⁷.

ΔΙΕΝΕΞΗ ΚΑΠΕΤΑΝΑΙΩΝ ΜΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΝ ΕΡΕΙΝΗΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΥΜΝΟΔΕΤΗΣΗ ΙΣΤΙΟΦΟΡΩΝ. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΝΤΖΕΛΛΑΡΙΑ ΤΗΣ ΜΥΚΟΝΟΥ
ΤΟΥ ΣΧΕΤΙΚΟΥ «ΠΡΟΤΕΣΤΟΥ» ΚΑΙ «ΚΟΝΤΡΑΠΡΟΤΕΣΤΟΥ»

1. ΤΟ «ΠΡΟΤΕΣΤΟ» ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΠΙΕΡΟΥ ΔΡΑΚΟΝΤΟΙΔΗ

1806, 28 Οκτωβρίου

«Παρησιάζομαι σήμερον εγώ ο κάτωθεν υπογεγραμμένος Καπετάν Πιέρος Δρακοντοϊδής εις τήν έδω Καντζελλαρίαν Μυκόνου και λέγω ότι όντας το καράβι μου άραμμένον έδω εις τόν πόρτον τής Μυκόνου και καλά ρεμεζαρισμένον ήμέρας ικανάς, μετά καιρόν ήλθε και ο Καπετάν Γεωργάκης Δρακόπουλος με τόν καράβι του διά νά άράξη μέσα εις τόν ίδιον πόρτον. Λοιπόν τόν καιρόν όποϋ ο ρηθείς Δρακόπουλος ήλθε διά νά άράξη τόν έδικόν του μπαστιμέντο εύρέθησαν μέσα εις τόν έδικόν μου καράβι τρεις γεμιτζήδες μυκονιάτες οΐτινες είπον του Καπετάν Δρακόπουλου ότι αύτοϋ όποϋ άράξεις, και έρριξες τόν βαρδιάνον σου δέν είναι καλά, ότι είναι εις κίνδυνον νά χαλάσης τόν βαρδιάνον του Καπετάν Πιέρου Δρακοντοειδή σούδιτου ρούσου, και αύτός τών άπεκριθη ότι είναι καλά και μή φοβάσθε. Μετά τρεις ήμέρες έπήγα εγώ ο ίδιος Καπετάνιος διά νά βιζιτάρω τά σχοινία του παρτίδου μου. Έπήγα από κάτω από τόν βαρδιάνον νά ιδώ και θεωρώντας καλά τόν βαρδιάνον είδα ότι είχε του βαρδιάνου μου ένα έμπολον κομμένον και τριμένη ήγούμενα ή όποία είναι σχοινί αναπολιτάνικον έννέα πουργαδών τά μεν δύο κατακαίνουρια και τόν

27. Το έγγραφο των σελ. 230-31 δημοσιεύθηκε παράλληλα και από τον Χ. Έφτανησιώτη, «Δύο χειρόγραφα στα 1806 και 1814 του Κεφαλονίτη καπτα-Γεώργ. Δρακόπουλου», *Κεφαλονίτικη Πρόοδος* 6/63-64 (1977) σ. 65, βλ. λήμμα 697 του παρόντος τόμου.

